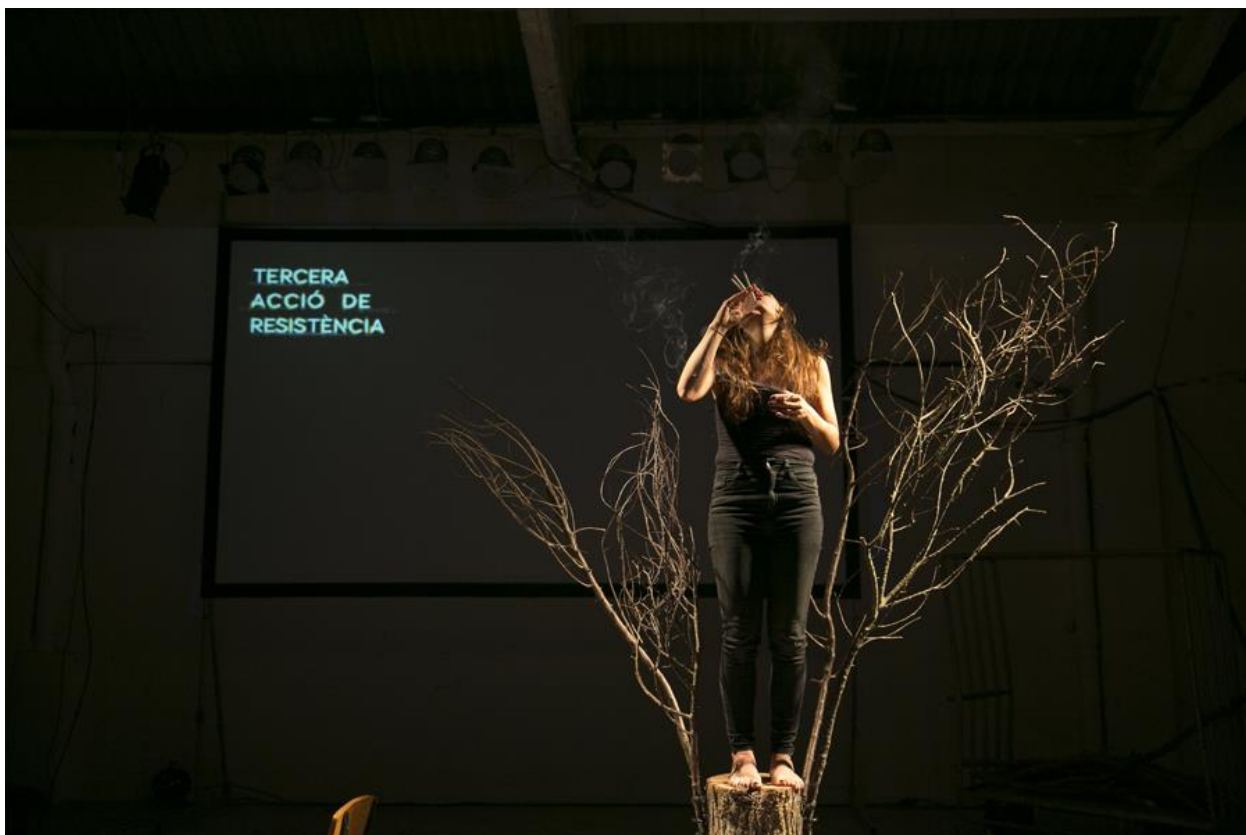

La baronessa rampant

desembre 19, 2018

L'obra teatral Accions de resistència, de la Cia. Susanna Barranco, s'ha presentat a la Nau Bostik (Barcelona) a partir d'un text de Marta Galán que, a la vegada, pren com a referència Breu història de futur, de Jacques Attali

Xavier Pijoan | [@xavipijoan](https://twitter.com/xavipijoan)

Els últims dies, tres notícies ens assalten i ens alerten sobre el desenrotllament imparable de les premisses del capitalisme més exacerbada, que ha deixat anar llast i s'ha desfermat. La llavor que Reagan i Thatcher van plantar fa quaranta anys dóna fruit en forma de feixisme de vestit i corbata, implantat a les meninges dels estats.

D'una banda, Trump publicava a Twitter, arran de l'onada de fred que ha assolat la costa est dels EUA, el següent: "¿No se suposa que hi havia escalfament global?". L'aparent ingenuïtat de la piulada no tapa la frivolitat amb què el poder desoeix els informes del seu propi govern al voltant de les conseqüències catastròfiques que les emissions de diòxid de carboni tindran en l'economia del seu país.

Pocs dies després, llegim que la direcció nacional del PP escull Josep Bou com a relleu d'Alberto Fernández perquè a la seva agenda hi ocupa un lloc preeminent "actuar con dureza contra los okupas y manteros en la ciudad condal".

Josep Borrell, ministre d'exteriors, en el marc d'un fòrum organitzat per la Universitat Complutense sobre el futur d'Europa, va afirmar que l'única cosa que havien fet els EUA a la seva història era "matar a cuatro indios". Un altre cop és fàcil detectar la frivolitat amb la qual el poder es refereix, en aquest cas, a un genocidi, i ens criden l'atenció dues coses: l'exabrupte prové no de la dreta tradicional, sinó de qui es postula des del final de la dictadura com a paladí de la lluita progressista; a més, el ministre esventa l'ocurrència enmig d'una discussió sobre la idea d'Europa.

Escena de l'obra Accions de resistència a la Nau Bostik

Amb aquest feix de revelacions indissimulades del feixisme sota el braç ens encaminem a la Nau Bostik, nou referent barceloní per a les iniciatives d'acció social i cultural. Davant dels murals d'Elian Chali és inevitable admirar-se enfront de la radicalitat dels colors primaris i les superposicions, que semblen reivindicar alguna cosa perduda en el seu entorn urbanístic. Presenciem l'últim assaig abans de l'estrena d'Accions de resistència, que la Cia. Susanna Barranco presenta aquests dies a partir d'un text de Marta Galán que, a la vegada, pren com a referència Breu història de futur, de Jacques Attali.

Accions de resistència mostra la distòpia d'una societat futura, una atmosfera post dramàtica que se situa entre la realitat i la ficció. És una crítica i una reflexió sobre la incertesa a la qual estem sotmeses, i sobre el tipus de sistema econòmic que habitem i fem créixer

Accions de resistència mostra la distòpia d'una societat futura, una atmosfera post dramàtica que se situa entre la realitat i la ficció. És una crítica i una reflexió sobre la incertesa a la qual estem sotmeses, i sobre el tipus de sistema econòmic que habitem i fem créixer. És una crítica a l'ordre mercantil a través de quatre accions de resistència: parir, caminar, no produir i morir. **Barranco dirigeix i interpreta un muntatge multidisciplinari que explora les possibilitats del teatre com a llançament, com a disparador de veus que es resisteixen al procés d'anihilació del bé comú, de les relacions cooperatives i de solidaritat entre els individus...**

Quant a l'estructura, es vertebrada en quatre passes que coincideixen amb el cicle de la vida: néixer, créixer, reproduir-se i morir. **La mirada escrutadora d'ambdues dramaturgues posa en evidència fins a quin punt l'entramat neoliberal controla els quatre moments de la vida de l'ésser humà**, i com han estat mercantilitzats amb la intenció, no només d'obtenir-ne un benefici, sinó d'anorrear els homes i les dones que, sense adonar-se'n, han estat convertits en mercaderia des del dia del seu naixement i fins al dia de la seva mort.

Barranco combina l'audiovisual documental i la representació teatral amb l'objectiu, primer, de denunciar la mercantilització de les vides i, a continuació, de presentar les accions de resistència que proposa, no per a canviar el món, però potser sí per a dir-nos amb veu alta que som coneixedores de la situació i que no hem renunciat a combatre-la. La part documental presenta quatre entrevistes breus que furguen en les estratègies –menys subtils del que semblen– del capitalisme, i que esdevindran palanca per a la presa de consciència de l'estatu quo. La part dramàtica contrasta amb l'audiovisual per allò que té de descarnada. Micro en mà, la protagonista etziba les seves propostes com ràfegues que l'espectador entoma estupefacte.

La protagonista d'Accions de resistència s'enfila als arbres per convertir-se en dona salvatge que rebutja l'estat de les coses

Les “accions” enunciades, dites i cantades per l'actriu, esdevenen un nou contracte social per reformular les normes de convivència i retornar el control de les seves vides a les persones que les ostenten. A la manera del Cosimo d'”El baró rampant” d'Italo Calvino, la protagonista d'Accions de resistència s'enfila als arbres, però no per aïllar-se de la societat, sinó per convertir-se en dona salvatge que rebutja l'estat de les coses i que construeix en aquest rebuig l'impuls revolucionari, o el seu germen, si més no.

La dona salvatge de Marta Galán i de Susanna Barranco decideix obstaculitzar la colonització de les nostres vides interposant el més essencial, el seu cos. El cos com a matèria, com a font de plaer, com a eina de producció, com a força per a desplaçar-se i per a lluitar

La dona salvatge de Marta Galán i de Susanna Barranco decideix obstaculitzar la colonització de les nostres vides interposant el més essencial, el seu cos. El cos com a matèria, com a font de plaer, com a eina de producció, com a força per a desplaçar-se i per a lluitar. **Un cos de dona que ha de donar perspectiva de gènere a les temptatives de resistència. Un cos que camina, que pareix, que experimenta plaer, que s'escorre, que s'imbueix de vida i que es fon, finalment, en llibertat.** L'opció d'Accions... treballa des de la radicalitat de l'insubornable, però també entesa com a recerca de la cosa

primordial i consubstancial de la dona que haurà d'apoderar-se per a transformar el seu entorn.

El què Barranco fa a la Bostik és arriscat i valent perquè implica la renúncia al convencional i a les formes adotzenades a què la cartellera barcelonina ens té acostumades. Se'ns apropa, se'ns asseu al costat, ens mira als ulls, perquè parla de nosaltres, i ens interpel·la per dur-nos a llocs incòmodes en què l'acarament amb la nostra identitat i la nostra dignitat és indefugible. La fisicitat de l'espectacle ritma amb la percussió contundent, a vegades violenta, de Cristian Mira, i conforma una peça carregada de significat i de ràbia.

Abans de tornar-nos a plantar davant dels murals de Chali, **Barranco ens comenta, fatigada i esperançada a la vegada, que Accions de resistència farà *bolos* a algunes sales alternatives de Barcelona i un calfred em recorre la pell: qui veurà Accions de resistència? Només els que ja estem convençuts? Com aproparà Barcelona el teatre necessari, com ho és el de Susanna Barranco, al públic menys conscienciat?** Sortir d'una fàbrica és una acció massa connotada per la història dels últims dos-cents anys per a considerar-la innocent, i no puc evitar aixecar el cap i **pensar en aquells a qui he de recomanar el que acabo de veure, perquè si bé el capital segueix guanyant per golejada, la necessitat d'expressar el què ens sembla és i ha de ser ineludible.**